

Akıl + Kalp = Bilgelik – Osho'dan Bir Doğu Masalı

Bir köyün dışında iki dilenci yaşardı. Biri kördü, diğerinin bacakları yoktu. Bir gün köyün dışında, dilencilerin yaşadığı bölgede orman yangını çıktı. Tabii dilenciler aynı zamanda rakipti. Aynı meslekte, aynı insanlardan dileniyorlardı. Sürekli birbirlerine kızıyorlardı. Onlar dost değil düşmandı.

Orman yanarken, iki dilenci bir an için düşündü. Birbirlerine düşmanlardı. Konuşmuyorlardı bile. Ama bu acil bir durumdu. Kör adam, bacakları olmayan adama seslendi. “Kurtulmanın tek yolu var. Seni omuzlarıma alacağım. Sen benim bacaklarımı kullanacaksın; ben de senin gözlerini. Ancak bu şekilde kurtulabiliriz.”

Anında anlaşıldı. Ortada bir sorun yoktu. Bacaksız adam dışarı çıkamıyordu. Yanan ormandan hızla çıkması mümkün değildi. Her taraf alevler içindeydi. Biraz yol alabilirdi ama bir işine yaramazdı. Çok hızlı bir şekilde çıkmak gerekiyordu. Kör adam da çıkamayacağını biliyordu. Yangının ne tarafta olduğunu, yolu, hangi ağaçların yandığını, nerede boşluklar olduğunu göremiyordu. Kör bir adam olarak kaybolacaktı. Ama ikisi de zekiydi. Düşmanlıklarını bırakıp dost oldular. Ve hayatlarını kurtardılar.

Bu bir Doğu masalıdır. Konusu akıl ve kalple ilgilidir. Dilencilikle bir ilgisi yoktur. Seninle bir ilgisi vardır. Orman yangınıyla bir ilgisi yoktur.

Seninle bir ilgisi vardır, çünkü yanmakta olan sensin. Her an yanıyor, acı çekiyor, sancılar içinde sızlanıyorsun. Akıl tek başına kördür. Bacakları vardır, hızlı koşabilir, çok hızlı yol alabilir; ama kör olduğu için hangi yöne gideceğini bilemez. O yüzden sürekli ayağı takılır, düşer, kendine zarar verir ve hayatın anlamsız olduğunu düşünür. Dünyadaki bütün entelektüeller bunu söyler. “Hayat anlamsızdır.” derler.

Hayat onlara anlamsız gelir. Çünkü kör akılla ışığı görmeye çalışırlar. Bu imkânsızdır.

İçinde bir de kalp var. Görür, hisseder ama bacakları yoktur; koşamaz, olduğu yerde kalır. Sürekli atarak bekler. Bir gün akıl anlayacak ve kalbinin gözlerini kullanacaktır.

Ben güven dediğim zaman, kalbinin gözlerini kastediyorum. Kuşku dediğim zaman, aklının bacaklarını kastediyorum.

İkisi birlik olunca yangından kurtulabilir. Hiç sorun değil. Ama unutma, aklın, kalbi omuzlarının üstünde kabullenmesi gerekir. Buna mecburdur. Kalbin bacakları değil, sadece gözleri vardır. Ve aklın, kalbi dinleyip, onun yönlendirmelerini izlemesi gerekir.

Kalbin devreye girmesiyle akıl zekâyâ dönüşür. Bu bir dönüşümdür; bütünsel bir enerji dönüşümü. O zaman insan bir entelektüel değil, kısaca bilge olur.

Bilgelik kalp ile aklın buluşmasından ortaya çıkar. Kalbinle aklın arasındaki uyumu yaratmak sanatını öğrendiğin zaman, bütün sırrı avuçlarının içine alırsın. Bütün gizemlerin kapısını açacak maymuncuğa sahip olursun.

Osho

Kaynak: <http://www.e-motivasyon.net/akil-kalp-bilgelik-oshodan-bir-dogu-masali.html>